

Özdeşleşme

Akışın uyumu ve ahengi için zorunlu bir ihtiyaç olan özdeşleşme, samimi önemseme kaynaşma ve tamamı ile bütünleşme anlamına gelir.

Özdeşleşme ruhuna sahip insan hizmet ve sorumluluk alanına merhametli farkındalıkla sahip çıkar. Bunu yaparken her daim hakikati ve vicdani gözetir.

Altın Ağızlı Yuhanna (347-407) bunu şöyle ifade eder: **"Kimseyi olumsuz etkilemeyelim, herkese, ışık, maya, yıldız ve tuz olalım."**

Zira Mesihi kriterlere göre, kusurlardan çok sevgiye, saygıya, sorumluluğa, sadakate, adalete, ahlaka, iyiliğe, edebe, erdeme, merhamete, şefkate, hakkaniyete, dayanışmaya, yardımlaşmaya ve bu değerlerle özdeşleşmeye odaklanmalıyız!

Tahakküme kaçmayan ve kirli amaçlara sapmayan bir edayla odak sadece ve sadece başkalarına hizmet etmek ve değer katmak olursa, tutum değişmekle kalmaz, anlayış da gelişir.

Unutmayalım, bize verilen iki göz maddeyi görebilmemiz içindir. **Manayı görebilmek için üçüncü göze ihtiyaç var. Üçüncü göz, farkındalıktır.** Bu farkındalıkla hizmet etmeye ve değer katmaya odaklanmak ve bunu yaşam tarzı haline getirmek, özdeşleşme ruhuna sahip olmayı gerektirir.

Tüm ibadetlerin ve ritüellerin amacı, bu odaklanmayı ve özdeşleşmeyi sağlamaya dönük değil midir?

Evet, ibadetlerin ve ritüellerin temel amacı, günbegün bu odaklanmaya ve özdeşleşmeye yaklaştırmak, yakınlaştırmaktır.

Bunun pratiğı de, özsevgisini ve özdeğerini keşfederek, insanın kendini tanımasına, kendini terbiye etmesine, kendini aşmasına ve haddini bilmesine bağılıdır.

Yusuf Beğtaş